

15. maj 2013

EM 2013/58

Hermed fremsættes følgende forespørgselsdebat i henhold til § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut.

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi fremadrettet kan forbedre forholdene for udviklingshæmmede ved at tilbyde et kompetencegivende uddannelsesforløb, forbedrede muligheder for skånejobs og forbedrede muligheder for at bo med ligesindede i bofællesskaber.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Det er et faktum, at vi her i landet mangler uddannelsesmuligheder for unge udviklingshæmmede, som ikke er bogligt stærke nok til at gennemføre Piareesarfik. Den eneste mulighed for denne gruppe af borgere er at kunne tale dansk, rejse til Danmark og tage et 3-årigt kompetencegivende uddannelsesforløb, STU (Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse).

Det betyder desværre, at mange unge udviklingshæmmede aldrig får en uddannelse og et job. Sprogbarrieren er et problem – et andet er, at STU er forholdsvis dyrt. Uddannelsen skal betales af den unges hjemkommune, og kan let løbe op i omkring 170.000 kroner om året, hvilket betyder, at kommunerne i mange tilfælde fravælger at sende de unge udviklingshæmmede på uddannelse.

Løsningen bør være, at vi her i landet fremadrettet bliver i stand til selv at tilbyde de unge udviklingshæmmede et uddannelsesforløb. Her kunne det være en god idé at hente inspiration i Aalborg Kommune. Her gennemførte man i midten af sidste årti et pilotprojekt med det formål at uddanne udviklingshæmmede til at klare sig på arbejdsmarkedet. Det førte til, at 10 ud af 12 udviklingshæmmede efterfølgende fik et skånejob. Succesen betød, at man oprettede et et-årigt uddannelsesforløb.

Noget lignende ville være en god idé at indføre her i landet. Det ville samtidig falde i godt tråd med visionerne i Naalakkersuisuts uddannelsesstrategi. Her står der eksempelvis:

”Samfundet skal sikre alle børn en chance for erhvervskompetencegivende uddannelse”,
”Dygtiggørelse af den enkelte til gavn for den enkelte og helheden” og ”Naalakkersuisuts vision er også til personer med særlige behov at skabe et værdigt liv.”

En idé kunne være at placere et kommende uddannelsesforløb for udviklingshæmmede i eksisterende ledige lokaler. I tilknytning hertil bør der sørges for boligtilbud og dertil hørende omsorg for de udviklingshæmmede for at optimere chancerne for at uddannelsesforløbet bliver en succes.

Det er dog ikke nok at tilbyde de unge udviklingshæmmede et kompetencegivende uddannelsesforløb.

Det er lige så vigtigt, at der efterfølgende er brug for de udviklingshæmmedes arbejdskraft. Derfor skal der gøres en indsats for at skaffe skånejobs. Her forventer Inuit Ataqatigiit at såvel det offentlige som de private virksomheder opretter skånejobs. Her kunne det være en god idé at samarbejde med CSR Greenland. Inuit Ataqatigiit mener således, at oprettelse af skånejobs er en god måde for virksomhederne at udvise samfundsansvar.

Det er også vigtigt at tænke på, hvor de udviklingshæmmede kan bo, når de vender hjem efter deres uddannelse. De har sjældent mulighed for en selvstændig bolig, og ender derfor oftest med at bo hos forældre eller familie. Her kunne en god løsning være at oprette bofællesskaber, hvor de udviklingshæmmede får deres egen lille bolig, men hvor der samtidig er fælles faciliteter og døgnpersonale.

Inuit Ataqatigiit håber på en god debat med mange gode input fra Naalakkersuisut og de øvrige partier.